

реалізацію місії та взагалі польський наступ на цілій лінії робить своє. Українське село не лише змінило свою соціальну структуру збільшенням сільського пролетаріату і підроздарило, але частинно і своє національне та віросповідне обличчя в нашу некористь.

Про політичні обставини та про підхід державної адміністрації не треба багато говорити, бо це загально відомі речі. Словом, відносини стали важкі і складні і тому й оборона наших життєвих справ з кожним днем складніша і трудніша.

Зрозуміли це у значній мірі і керівники нашого культурно-освітнього та господарського життя, зрозуміли це інстинктивно і наші мислі. Будова чи відбудова церков, будова просвітницьких і кооперативних домів, скріплення й поширення освітньої, рідношкільної, кооперативної й тіловиховної організації при величезних труднощах і перепонах, яких вовсім не знають подібні польські організації, що дістають звідусіль всесторонню допомогу, це надзвичайно відрадні факти, що задокументовують наглядно нашу надзвичайну національну тутість і живучість.

Багато з того, про що вище згадано, роблять наші нині з власного почину, відчувачи потребу оборони перед наступом, без відповідно вишколеного проводу на місцях. Не диво, що тут і там промахи і неадачі, які проте з часом зникають минаються. Були і є очевидно спроби деструктивної роботи морально менше вартісних одиниць або і політичних груп епід червоного прапора, що сіють дефітизм, зневагу і анархію. Це об'яв безперечної недуги, якої заразки з крові національного організму усувають своєрідні національні фактори — зріст і скріплення національної свідомості та характерності.

Секретаріат Порозуміння польських суспільних організацій у Львові перевів у двох останніх роках об'єднання польських національних організацій і сил на терені Східної Галичини і при допомозі своїх вояківських і повитових відділів веде планоно зорганізовану працю на всіх відтинках. Подібу роботу плянує і Об'єднання Народного (ОЗН), що як проурядова політична партія має і ще більше матиме безпосередній вплив на місцеві органи державної адміністрації. Отже по польсько-му боці ведуть скоординовану акцію майже всі провідні польські чинники при чому в рішальних випадках партійна приналежність не грає майже ніякої ролі там, де во другому боці йде про українську справу.

У твердій сучасній дійсності відношення ривалівційних польсько-українських сил підпадає частій пертурбації на нашу шкоду. Виною тут відсутність тривкого й суцільного об'єднання у нашій національній верхівці — передовсім на політичній ділянці і вслід за тим наша розпороченість в оборонній раціональній акції. Цей брак паянної координації для успішної оборони через розліт на нашому національно-політичному відтинку відзначають дуже наші маси, бачучи в реальному житті якраз щось інше по польській стороні.

На цю тему йде у нас часописна дискусія. Не дасть вона відразу практичних позитивних вислідів, а всеж зробить корисне одно, актуалізуючи публічно одно з найважливіших завдань нашої сучасності, не тільки в Польщі. Це й приблизити хвилину здійснення у нас тих завдань.

Залишило хвилино на боці те, що під цю піру відразу у верхах тяжко перевести, якщо йде мова про суто політичну сторінку. Зате сід нам звернути увагу на низи, на ту різнорідну роботу, яку там зорганізовано й планоно треба конче перевести. У значній частині це й робиться, устійваючи поділ праці між поодинокими відтинками, щоб краще і доцільніше використати для національної служби поодинокі організації. Така праця і вдається там, де нема на місцях міжпартійного розгартіащу і вибухливих нездорових особистих амбіцій.

На жаль, обі ті повин, про які шойно згадано, ще за багато засмічують терен нашої національної праці у низах. Не брак у нас там конструктивних діячів, що працюють на різних організаційних відтинках національного фронту. Вони якраз повинні звернути увагу на це відемне явище нашого життя на місцях і не викладаючи на остаточні висліди повної консолідації верхів у політичній ділянці, повести на кінних об'єднану конструктивну роботу усюди, де це дається зробити. Об'єднуючі заходи полягають на українських етнографічних землях і їх успіх у цьому хай будуть для них позачасними поміжками!

Д-о Степан Баган.

Нова роля чотирьох держав, Ліги Націй і тих, що хотілиб теж мати голос.

(Від власного кореспондента.)

Женева, 24. жовтня 1938.

Франко-московського і чехо-московського союзу ще не виповіджено, але вони властиво не існують, у всякому разі вони нечинні. Пакт чотирьох великодержав формально ще не існує, але нема сумніву, що порозуміння, осягнене в Мінкені, зробилось уже політичним зняряддям, поле дії якого раз-у-раз поширюється. Відповідно до цього зменшується фактично поле дії Ліги Націй. Найбільш критичні дні минулого місяця припали на осінню сесію Ліги, але й самій не припала навіть невелика частина у великій акції ритування європейського миру. І це властиво було більшою поразкою женецької установи і цілої її системи, ніж китайська, етіопська чи еспанська війна. Дуже характерним не лише для Ліги, а й для цілого стану політичних відносин Європи було те, що не лише західним великодержавам, а навіть Москві і Празі не впадо на думку поставити судетський конфлікт на женецьке форум. Це зрештою було зрозуміло вже з огляду на самий тяжкий механізм Ліги. Події розвивались так швидко, що й на денний порядок британського та французького парламенту вони прихвдили по довершених фактах. Лізі це вишло властиво на добро. Не ставляючи ніякого опору відомому рішенню судетського конфлікту, вона не викликала проти себе якогось нового обурення національних великодержав. Тимсамим поміж пактом чотирьох та Лігою нема властиво ніяких протиривств, хоч нема і ніякого органічного зв'язку, тим більше, що порозуміння чотирьох держав осягнено на основі національної засади права народів на самоозначення, а в Женеві переважають „інтернаціональні" засади.

Політичні погляди людини можна пізнати часто по тім, який часопис вона тримає в руках. У руках численних службовців Ліги Націй та Інтернаціонального Бюро Праці, делегатів, а також багатьох журналістів можна було бачити „Журнал де Насіон", припинений на три місяці за брутально-ворожий виступ проти мінхенської конференції. Він подавав справді докладний огляд європейської преси, корисний для тих, що за кілька хвилин хотілиб зорієнтуватися в мінливих настроях щоденної політики; крім цього він служив без сумніву інтересам Москви і Барселоно. Але „інтернаціоналізм" властиво позбавлений твердих засад, тому й ця прикмета поважної частини працівників женецького апарату стояла найменше в дорозі до основної зміни мети і засобів дії Ліги.

Про якусь участь Німеччини чи Італії у працях Ліги покищо справді нема мови, але її сучасна політична пасивність починає боляй переконувати Берлін, як це ми мали нагоду ствердити в розмовах з представниками німецької преси, що Ліга має ще досить широке поле для своєї діяльності в сфері суспільних наук, добробуту, моралі, гігієни, спеціально міжнародної оборони праці тощо. При одній, розуміється, умовині, що виключить московський уряд з Ліги.

Але московська дипломатія і не гадає покинути своєї женецької позиції. П. Літвінов має навіть намір зробити Женеву вихідною точкою нової офензиви, щоб відвоювати втра-

чені позиції в Європі. За цілу минулу сесію московська преса всупереч цілій Європі, що про Женеву властиво забула, присячувала Лізі не менше уваги, ніж звичайно. Повний текст промов Літвінова містив там, як звичайно, на перших сторінках, зі звичайними бучиними коментарями на страх „буржуазній" Європі. За поразку своєї кількості політики Літвінов не заплатив головою, зрештою в останній часі і не був він властиво керівником закордонної політики Московщини, тільки звичайним виконавцем рішень партійної верхівки. Літвінов не аліквідували, бо, не зважаючи на кардинальні зміни у відносинах між великодержавами, ніякої нової програми чи тактики своєї політики в Європі Москва сотворити не спромоглася. Старі засади колективної безпеки, неподільності миру, ідеологічних бльоків і т. і., позбавлені властиво всякого конкретного змісту, лишилися міродайними для Московщини та її приятелів в Європі. Змінились почасти лише особи цих приятелів. На місце держав, що саме напередодні мінхенської конференції розбирали ще можливість спільної акції з московським урядом, прийшла сама лише опозиція цих держав. У міждержавних відносинах Московщини властиво вже ізолювали. Пакцію обмежили до сфери суспільних відносин в окремих державах. Але й тут мусіла перейти за останні тижні комуністична партія в кількох державах на нелегальний ґрунт. До голосу в міжнародних справах московський уряд міг би сподіватися прийти знов лише у випадку перемоги сучасної опозиції в Англії чи Франції, і на цю опозицію, спеціально в першій з цих держав, ставить свою карту московська дипломатія. Чемберлен потішає справді представників опозиції в англійському парламенті, що по устійненні пакту чотирьох можна буде думати про те, щоб притягнути до нього Польщу і СССР. Але обіцянка є, розуміється, звичайним ліком для заспокоєння подразнених нервів англійських лібералів і лейбуристів. Політичні умовини приступлення Польщі до можливого пакту чотирьох цілком інші від умовини приступлення до нього московського уряду. До тогож центральним питанням утворення пакту чотирьох властиво з ким хочуть йти західні великодержави: з національними великодержавами чи з Московщиною. Щодо неможливості якогось порозуміння між Берліном і Римом з одного та Москвою з другого боку може перекозатися кожний, хто може переглянути совітську пресу за останні тижні, чи принайменше тижня Літвінова „Журнал де Моску".

При таких обставинах нема найменших згадів на те, що московська дипломатія зрештою добровільно Ліги, яка дає для неї властиво останню нагоду втручатись до міждержавних відносин Європи. А доки СССР належить до Ліги, доти й не дається очевидно устійнити відносин між нею та наміреним пактом чотирьох великодержав. Зрештою Європа має у своєму центрі та на сході багато важливіших справ. Тимчасом можна задовольнитись тим, що Ліга у всяким разі не може поставити поважніших перешкод на шляху до утворення пакту чотирьох, не зважаючи на гарячкові намагання Московщини не допустити до нього.

М. Давько.

Інтервенція міністерства освіти в справі виселеного православного священника.

Варшава, 25. жовтня.

„Діло" інформувало перед кількома днями про нові виселення православних священників з Підлишся і м. ін. подало відпис наказу повітового старости в Білім п. Лютмана, яким він виселив о. Івана Яшюна православного священника з Кобилін.

При цій нагоді подали ми вістку, що згаданий православний священник (родом з Грубешівщини) стане 10. ц. м. перед судом у Пішану, як обвинувачений зі 170 с. к. м.

Сьогодні довідуємося, що заповіджений процес відбувся з тим, що перед трибуналом стаяв крім о. Яшюна також його сусід о. Петро Мочарський із Заболоття. На цей процес прибули: з Білої прокуратор Кучинський, місцевий римо-католицький декан і голова пішанського

відділу Католицької Акції. Обвинувачених священників боронив наш адвокат з Берестя о. Василь Криницький.

Прокуратор обвинувачував обох священників у тому, що 24. липня ц. р. підчитали у своїх парохіальних церквах пастирський лист Православного Єпископату в справі відомих подій над Бугом. Священники боронились м. ін. тим аргументом, що адміністраційна влада повідомилась їх про конфіскацію листа шойно 27. злиа, коли наказ конфіскації дістало нове відомство.

Оборона пригадала крім того, що аристократична прокуратура не догадувала — як „Діло" своєчасно повідомляло — в інкримінованому листі ніякого злочину. На це прок. Кучинський відповів, що кожна людина здорового глузду могла, читаючи лист, зорієнтуватись в його

необоснованості та що рішення Варшави не може впливати на постанови адміністрації на провінції.

Після конференції з прокуратором і латинським деканом суд видав такий присуд: о. Іван Яцюк — три місяці арешту, 300 зод. гривни і 40 зод. судових коштів; о. Мочарський 2 місяці арешту, 250 зод. гривни і 30 зод. коштів.

Оборонець вніс апеляцію. Після видачі такого присуду о. Яцюк опинився у свого роду правній пастці: з одного боку минав речиниць старостинського виселення, з другого законний присуд державного суду і апеляція від нього наказувала лишатися на місці. Здезориєнтований і зневірений священник вибрав остаточну дорогу: приїхав до варш. консисторії в проханні рятунку. Після трьох днів стукання до

різних дверей справу полагодили боляй на деякий час. Оце на особисту інтервенцію митрополита Діонізія начальник правос. відділу департаменту віроповідань міністерства освіти а-р Волинський приобіцяв особисто інтервенувати у білського старости вивести продовження речиниць виселення о. Яцюка до часу полагоди судових справ.

Довідаємося також, що міністерство освіти виступило до митрополита з вніском виселити о. мітрата Івана Левчука, дуже поважаного правос. духовника на Холмищині, який, не вважаючи на д. поважний вік, виконує дотепер обов'язки пароха в с. Монятичах на Грубешівщині.

Фа-ський.

Знову розв'язали читальню в журавенщині.

Повітове староство в Жидачеві розв'язало на днях читальню „Просвіти“ в селі Смогів у районі філії Журавно. В мотивах розв'язання подає староство, що: читальня робила нелегальні зібрання (в дійсності це були членські збори сходи), секретар читальні Теодор Благий відірвав одному стіпелюцеві „стіпелюцьку відзнаку і тим зневажив польський наряд, у читальні знайдено сконфісковані книжки, як повісті „Василько Розтиславич“ і „Чорні Запорожці“ (ці книжки

знайдено в селі, в читальній бібліотеці їх взагалі не було), на концерті Шевченка ще в квітні д. р. спізано одну пісню „Ой упав стрілець“, що не була подана в програмі і ще кілька інших подібних мотивів. Смогівська читальня — одна з молодших, що дійсно завдяки рухливій молоді і голові розвивалась під цю пору якнайкраще.

Це вже четверта з черги читальня в Журавенщині, яку влада розв'язала цього року, подаючи подібні мотиви.

Присилайте передплату.

Звідки черпають фонди польські півколонії для дітей?

Польський часопис „Саморжонд“ з 23. п. м. на стор. 691 пише, що в теробовельському повіті польськими півколоніями займається окрема комісія Повітової Ради і веде цю акцію своїми фондами. В 1938 р. було в теробовельському повіті 54 самоуправних півколоній — до яких ходило 2.421 дітей, з того 1.667 римокатоликів і 754 гр-католиків (31%). На ведення цих півколоній видали 15.880,55 зод., з чого самоуправа дала 2.499 зод., всевідський уряд — 3.840 зод., Фонд Праці 3.030 зод., отже разом з публичних фондів було 9.369 зод.; крім того дали польські організації 3.998 зод., польські дітичі 1.457 зод., а батьки зложили лише 1.036 зодотих.

Згаданий часопис додає до цього рахункового зіставлення такий коментар: „Щі числа є доказом популярності акції самоуправних півколоній для дітей. Адже зацікавлені батьки покрили ледки 6,5% видатків. Решту видатків покрили у визначній мірі з публичних фондів, бо понад 58 усіх видатків припадає на дотації само-

управи, воевідства і Фонд Праці. Якщо додати, що і згадані організації не зложили датків з власних фондів, лише зі субвенцій, то з публичних фондів прийшло понад 84% усіх грошей.

В чому скривається ця популярність самоуправних півколоній не знаємо. Не промовляє хіба за нею жертвенність батьків дітей, які зложили ледки 6,5% усіх видатків на ці півколонії, себто дещо більше ніж 1/20 всіх видатків. „Популярність“ самоуправних півколоній виявилась би шойно тоді, якби ці польські самоуправні півколонії не діставали ніяких субвенцій так, як не дістають їх зовсім українські дитячі садки. І саме велитенська популярність українських дитячих садків між українським громадянством, зокрема між українським селянством, стала декому сіяло в очі, і дійшло до того, що на відкритті українських дитячих садків тяжко було в цьому році добитись дозволу.

Подібно, як у Теробовельщині, виглядає справа в цілому краю.

Бережть здоров'я в час пошести
ПРИЙМІ
ЧЕРВІНКИ
ДИФТЕРІ
Пийте тільки
Пастеризоване молоко
МАСЛОСОЮЗУ
позбавлене всіх хвороботворних бактерій!
Пастеризоване молоко продається у пляшках і на міру. Ціна останнього не підвищена.

Назва нової славянської федерації.

Нині (28. X.) мабуть, рішається у Римі — може й на довгі літа — історична доля нової славянської федеративної держави, зложеної з Чехії, Словаччини і Карпатської України. Часом приносять нам вістки, що у Празі продумують уже й над назвою тої федерації. У цьому зв'язку осмілюся подати й мою скромну гадку під увагу компетентним чинникам:

Назва, очевидно, мусить обійти рівномірно всі три складники федерації. І до того справи надається якнайкраще назва „Славія“, бож усі три частини федерації — славянські. Тількиж сима назва „Славія“ за широка і треба її явити відповідним додатком обмежити до реальної діяльності. Таким додатком, на мій погляд, може бути найкраще слівце, яке обмежує назву „Славія“ до даної території під оглядом географічним та етнічним. І до того, думаю, найкраще надавалося би слівце „центр“ (осередок), бо територія тої держави лежить саме в середині Європи, а три народи, що її творять, займають під етнічним оглядом саме середину чи там „центр“ між поладуєвими і північними слав'янами. Колиж на полудні вже є „Югославія“ (із сербів, словінців та хорватів), то тут може дуже добре бути і звучати „Центрославія“. Додаток „Центро“ — від грецького „Кентрон“ (лат. „центрум“) є такий загально зичний та у всіх нових культурних мов, так сказатиб, „ласословий“ і „домашній“, що чейже нікого не може нелицо вражати; до того він короткий, загально зрозумілий і, на мій погляд, куди не дивитися, дуже й дуже звучний.

У Львові, 28. X. 1938.

Д-р Іван Копач.

Батьки і діти під Прапор „Просвіти“!

АНТІН РУДНИЦЬКИЙ.

Американські музичні імпресії

(Докінчення.)

КОНЦЕРТ, РАДІО, ПУБЛИКА.

Поміж різними благами, якими Америка наділяє всіх, що там живуть, є й та, що кожний хто тільки хоче, може мати радіоапарат і за користування ним не платить ні сотника. Європейське поняття „радіоабонента“ там не існує: радіо є там добром загальним і загально доступним, добром з якого користати можуть всі за-одно.

Та більше того: як кожний, кому забагнеться, купивши радіоапарат, може його вклясти доскоду, так і кожний, хто захоче, може собі збудувати чи влаштувати... радіову стайю і передавати мені, все що хоче, почавши від музики, а скінчивши на лайках проти політики президента у уряду. (Це останнє, доречі, є добрим правом кожного громадянина „вільної землі Вашингтона“ і з цього права роблять там ужиток цілком вільно: не тільки в пресі, але і на вуличних „мітингах“, в присутності поліції, які спокійно слухають усе найгірше під адресу „лайливих чинників“ і спокійно жують гуму...).

Радіову стайю може мати кожний, тому, що радіо не є, як в Європі, державною інституцією і державним монополією, але чисто бізнесовим підприємством приватних осіб чи товариств. Держава не тільки нічим у ньому не за-

ангажована, але навіть не має над ним найменшої контролю чи то у фінансових, чи мистецьких, чи політичних справах.

Радіо в Європі живе чи животі, тільки завдяки щомісячним оплатам абонентів; у нечисленних країнах, як нпр. у Світах, де радіо є могутнім оруддям політичної пропаганди, воно має й деякі державні субсидії. В Америці для радія нема ні абонентів, ні субсидій; воно існує, працює й розвивається тільки та єдино завдяки рекламі.

Реклама є у Сполучених Державах усім; вона потрібна в рівній мірі торговельній фірмі, як і президентові держави, фільмовій зірці як і поліції. Хіба можна зрозуміти, чому нпр. командант американської поліції, у денному приказі, помішеному згодом, очевидно, у всіх часописах, призначив офіцером тої поліції... 10-літню Шірлей Темпл? Не можна зрозуміти, розуміючи американські відносини і силу реклами серед них. „Ага!“ — мовляв — „бач, яка слава наша поліції, що за молоденьку командант, що вона відає і належить честь найпопулярнішій дитині! Сполучених Держав, 120-мільйонів!“ Рекламі!

Американські промислові, торговельні і взагалі всякого роду підприємства можуть тільки завдяки відповідній, постійній рекламі боротися з шаленою конкуренцією інших того самого роду. А що найсильнішим засобом реклами є радіо, бо за його посередництвом можна потрапити і промовити до найбільшої кількості населення, отже на радіову рекламу варті фантастичні суми грошей, які у свою чергу умож-

ляють радіопідприємствам платити фантастичні гонорарі найкращим артистам і взагалі влаштовувати програми „в американському розмірі“.

У практиці воно виглядає так: янесь невелике промислове підприємство, нпр. фабрика напирів „Честерфілд“ чи фабрика такого популярного там напирку „Кока-Кола“, купує в даному радіопідприємстві одну, дві чи більше годин тиждень — здебільша це одна година на тиждень — впродож, скажім, цілого року, з програмою, зложеною нпр. з виступу якоїсь славної симфонічної оркестри із співучастю таких-то й таких знаменитих соалістів. Зате це промислове підприємство платить радіостайї якусь суму, нпр. мільон доларів річно. Радіостайя у свою чергу оплачує оркестру та соалістів — всі вони ангажовані значально на всі концерти — і всі роблять на цьому знаменитий інтерес. Для тої „Кока-Коли“ чи для „Честерфілда“ важко те, що: 1) вони в найширшій мірі можуть використувати поза радіом — нпр. у пресі — всім, що кожного тижня в такий то і такий день радіо передиватиме ч... програму „Кока-Коли“ чи „Честерфілда“ при співучасті ситової слави фільмової чи оперової зірки йс... 2) Десятки мільйонів радіослухачів у Сполучених Державах згорі про це знає — чут при заповіданні програми слухаром — що програми в такий то день у такий то го — і тому незачиняно нікому з мистецького боку, це програми „Кока-Коли“ чи „Честерфілда“! Не дивини, що чим багатше, більше й могутніше підприємство, тим крапчу програму воно стається поставити і так. —

З польської преси.

„Ікацові“ „ревелациї“ про ролю Карла Арія на Закарпатті

„ІКЦ“ з 29. жовтня п. р. приніс на першій сторінці чергову кореспонденцію свого угорського кореспондента, Ксаверого Прушинського, під сенсаційним наголовком: „Новий Льоренс на Закарпатській Русі кермує проти-польською акцією“. Тим „новим Льоренсом“ є — на думку п. Прушинського — Карло Аріо. На Льоренса заважував він в очах ікацового кореспондента з тим моментом, як той кореспондент припадково почу, що праське міністерство закордонних справ заарештувало в аероплані до Ужгороду місце для Карла Арія. П. Прушинський відніс „журналістичну картотеку“, з якої довідчується, що Карло Аріо походить з Перемишля, син євангелістського пастора, був старшиною німецької армії, потім „організує славу „шіснадцяту“, себто блок національних меншин“, „є найближчим співробітником Ісаака Грінбави та найбільш противопольським настроєним українським діячем, — бач, редагує „Націю“, офіційний орган блоку“. Все це — з тих часів, коли Карло Аріо мешкав у Варшаві. Потім п. Прушинський пригадує, що на вимогу польського міністерства закордонних справ Арія у-сунили з Польщі і що він дістав місце кореспондента офіційної телеграфної агенції ДНБ у Стокгольмі. „Попередня діяльність (Арія) зробила, що він став одним із найбільших німецьких спеців в українських справах“. „Це типовий „спец“ з того періоду, коли німці гандили на українські справи, як на противопольський динаміт і коли ще протисовітські плани Гітлера в очах таких власне людей були „нерозумними мріями“. Далі п. Прушинський імпує Аріові, що він на терені Стокгольму шкодив польським фінансовим заходам. Тепер, мовляв, він висланий до Ужгороду у ролі керівника противопольської акції на закарпатському терені, при чому помічниками його є п. Бігаль зі Шляська, державний секретар для німецьких справ при закарпатським уряді, та п. Меркен з „Ессенер Національ Цайтунг“. П. Прушинський намагається дискредитувати не тільки тих трьох німців перед польським громадянством, але і перед німецькою такою владою, кількакратно підкреслюючи, що Аріо був „приятелем Грінбави“ та що він і видаєць „Ессенер Цайтунг“ граф Шверінг — це ніби новоспечені гітлерівці, до яких не треба би мати надто велике довіря. П. Меркен може теж і щиро думає про промінування Ужгороду на Київ, але „холодний п. Аріо і його підкомандний Бігаль не такі наївні“. Вони, мовляв, не про Світову Україну думають, а про Галичину і Буковину, куди можна перекидати з Закарпаття противопольську і протирумунську роботу. Тут п. Прушинський інсинує українським часописам в Ужгороді, що зараз після приїзду тих німецьких кореспондентів до Ужгороду „укра-

їнська преса Ужгороду відчула сильний приплив готівки“ та що „українська акція досі дуже слаба, почала бити живішим темпом...“

— Ввесь допис — так і пахне ікацовим духом, ікацовим стилем і його старими тенденціями. Треба просто подивляти „тнучість“ пана Ксаверого Прушинського: у вільному „Слові“ він був католицьким консерватистом-монархістом; у „Політиці“ його огляди преси і статті були повні прометейського палу, він підкреслював вагу української проблеми і ставив на становище справедливості супроти українців і політичного підходу до них; у „Відомостях Літературних“ його кореспонденції з червоної Іспанії були повні дитирамб для „республіканського уряду“ Мадриду; після повороту з Іспанії почався легкий відворот з червоно-ліберальної компромітації, а тепер стиль п. Прушинського пристосувався на 100 пр. до пнотомного „ікацового“ стилю. Стиль той такий, що правда перемішана там з фантазією, а інформація читачів з дошкідництвом.

З інформації „картотеки“ п. Прушинського правдою є, що п. Карло Аріо походить з Перемишля, що скінчив навіть тамошню українську гімназію, що потім був на Вел. Україні і що тому добре знає українські відносини й українську проблему. Все інше, про що пише п. Прушинський самовпевненим тоном ревелатора, є вже одностороннє і тенденційне. І так блок національних меншин „16-ка“ повстав у 1922 році, коли галицькі українці взагалі участі у виборах не брали, а холмсько-волинські українці зараз таки після входу до союму повели розмови з тодішнім прем'єром ген. Сікорським і у висліді тих розмов голосували за бюджетом та станули на польському державному становищі, висуваючи постулат автономії. Наскільки нам відомо, п. Аріо не тільки тоді не грав в отій історії ніякої ролі, але не було його тоді ані у Варшаві ані на наших етнографічних землях. Правдою є, що п. Аріо був грубо пізніше у редакції журналу „Нація“ у Варшаві, як референт німецьких справ, так само, як були там референти всіх інших національних меншин у Польщі. Редактором того журналу був завжди укра-

„Дух Бенеша“ перешкаджає мадярам.

„Нема вже у Празі Бенеша, що виїхав до Америки“ — пише „Слово Народове“ з 28. ч. м. — але дух Бенеша у Празі далі сильний, діяльний та злобний. Під враженням цього злобного духа праський уряд відкинув — на думку „Слова Народового“ — домагання Будапешту у справі палеїситу на Карпатській Україні саме в хвилині, коли мадари певні були легкої перемоги.

SWIFT
REFECT
ШІЛІ фарба до волосся
25 природних відтінків
Уживайте першорядні
ФРИЗІЕРСЬКІ САЛЬОНИ

Інець, не як якийсь „штрман“, тільки фактично й безпосередньо той журнал редагує. Ісаак Грінбави був тоді у видавничому комітеті, як представник жидів, і казати про Арія, як „співробітника Грінбави“ — це груба і натягана демагогія. З того Комітету дійсно зродився блок національних меншин „16-ка“ у 1928 році, але Карло Аріо і тоді при тій технічно виборчій комбінації не відіграв ніякої ролі. Не можемо нічого порадити на те, що п. Прушинський офіційно виборчий меншиний блок так, як його офіційно ікацова публіка, себто як якийсь протидержавний акт. Тому, що він любить користуватися „журналістичними картотеками“ — радимо йому прочитати тодішню відозву того меншинного виборчого блоку та заглянути до останнього числа того самого „Нація“: цікаво, що він назве у ньому протидержавною роботою?

Ред. Карло Аріо є дійсно одним із найкращих німецьких знавців української проблеми. Будучи кореспондентом офіційної німецької агенції „Дойтшес Нахріхтен Біро“ у Варшаві — п. Аріо дійсно цікавився і надав українською проблемою: і це було найболючішою сіллю в усіх тих панів у Варшаві, які хотіли би, щоб ніякий чужинець не знав, що взагалі в Польщі існують якісь українці. Про делегування редакції ДНБ до Ужгороду ред. Карла Арія — ми мали звістку: це свідчить тільки дуже похвально про редакційний провід тієї великої європейської агенції, яка знаменито орієнтується в актуальних проблемах світа та у кваліфікації своїх співробітників.

Порівняння зі славним Льоренсом нікого не компромує. Але в даному випадку ця угорська „Льоренсіяда“ є витвором фантазії журналіста, який мусить своїй газеті давати ікацові сензації — чи є вони, чи їх нема!

як воно й абсурдально звучить — наслідком таких обставин і у висліді можна шукати зв'язків поміж продукцією палірої, содової води чи жіночих корсетів а 9-ю симфонією Бетовена у виконанні Тосканія...

Найбільшими американськими радіопідприємствами є „Нешенел Бродкастинг Компані“ і „Колумбія Бродкастинг Компані“. Їх центральні в Нью-Йорку; простір, який вони охоплюють мережею своїх станцій простягається від океану до океану, від Нью-Йорку до Сан-Франциско.

Є очевидно і програми нерекламові, себто такі, що є властиво тільки чистою „музикою для музики“. Такими є напр. суботні концерти симфонічної оркестри „Нешенел Бродкастинг“, яких частину диригував цього сезону Тосканія. Але врешті-решт і вони рекламові — для самого радіо підприємства! Оба ці великі радіа „Нешенел“ і „Колумбія“ суперничають, оба старшуються здати на постійних клієнтів по змозі якнайбільше якнайповажніших фірм, в ролі „Кока-Коли“ чи „Честерфілда“. Що-ж ліпше для реклами даного підприємства, як концерт з участю Тосканія?!

Про те, що Америка була все „обітованою землею“ для всіх віртуозів, артистів, співаків, знаємо віддавна. Так воно і досі. Не тільки титанів чи заробітків мнять туди кожного європейського артиста, але передовсім широчезні, необмежені можливості концертної діяльності, коли хтось „виступить і стане твердою ногою на шляху „американської“ квінети. У Сполучених Державах, де ча-

сописи розходяться в мільйонних накладах, де в найменших містечках знають або з часописів або з радіа, про всі нійорські „сензації“, — а такими є теж „сензації“ деяких артистичних виступів — там славні, відомі імена стягають в менших і зовсім малих містах може й більше публіки на концерт, як порівнюючи, в розверх сім'яліонові Нью-Йорку. А уявивши собі кількість міст в Сполучених Державах взагалі, великих, менших і малих, можна усвідомити собі можливість кількості виступів відомих артистів в одному сезоні. Очевидно — треба бути відомих та популярним. Як до цього діяти — на це не видавали ще рецепти ні способу, навіть в Америці!

Через естради концертних саль Нью-Йорку — головні із них це Карнегі Гол і Таві Гол — пересуваються через зимовий сезон буквально всі, що тільки мають вже вироблене ім'я в Америці чи Європі й усі молоді, що хотять собі здобути ім'я, а мають відповідні засоби, щоб заплатити одну тисячу доларів за сально й кузн, куди більше за відповіду рекламу. Часом за один тиждень у тій самій саль виступають із скрипками Крайслер, Гайфец, Губерман і Енеско або із піаністів Гофман, Шнабель, Розенталь і Горювіч. Є що слухати, порівнювати й подивляти! На спеціально цікавих концертах можна серед публіки зустріти знайомих музик з усіх сторін Європи — як це мені трапилося на концерті мого колишнього вчителя Шнабеля, на якому і несподівано зустрів ряд знайомих: і віолончеліста Емануеля Фаєрмана і композитора Павла Гіндеміта і піаніста-виродка Хоше Ітубі і кіль-

кох товаришів із часів студії! Усі зустрічаються в Нью-Йорку без ніякого здивування: адже-ж це цілком зрозуміло, що всіні „мусять“ бути в Америці!

Найбільшою, мабуть, сенсацією концертних саль Америки є тепер скрипач Егуді Менугін. Перед кількома роками „мундирний“ освінув цей сьогоднішній двадцятилітній скрипач таку досконалу, остаточну, найвищу зрілість, що на висоті, на якій він найшовся, є він покищо — сам один. Те саме можна сказати про музичну співачку Меріан Андерсон: подібної якості голосу (альт), мистецтва орудування ним і подібно глибокої інтерпретації всіх стилів і родів вокальної творчості, я досі не чув. Не дивлячись, що концерти Менугіна, Андерсон та й десятки інших знаменитих популярних артистів переповнені; білети на них не розкуповують, а розхоплюють уми.

А публіка? Вона в Америці незвичайно вдячна, повна ентузіазму і захоплення, якого виявляє вона не щадить. Загальнопоширена думка про „снобизм“ американської публіки є настільки перебільшена, що цей снобизм не є там більший, як в Європі: і тут і там відомо, що в перших рядах сидять люди, яким показ нові туалети, або просто самого себе важають, як слухачів музики. Решта „концертної“ публіки в Америці, її більшість, не тільки любить музику, але і сприймає її. А це куди важніше, як амбіції європейської концертної публіки „розуміти“ музику. Важніше, бо більш природне, безпосереднє та правдиве.

тільки опанували Бродя та інших „тутешняцьких“ малярів і... зажадали переведення публіцисту, під режимом Бродя як прем'єра міністра.

Але „заслужений дух Бенеша“ зміркував гру і — пише далі „Слово Народове“ — зробив державний переворот, віддаючи владу українському напрямкові. „Вістепер Прага не має уже права поклашуватись на волю населення, а права самої Праги до Підкарпатської Русі — на

думку „Слова Народового“ — є фікцією та абсурдом.“ „Це — мова — отирає поле ріжним міжнародним можливостям аж до збройної інтервенції включно.“

Дуже сильно сказано, хоч саме „Слово Народове“ признає, що у справі Карпатської України „становіско Немец правдоподобно задецидує“ і тут ні марево Бенеша ні збройна інтервенція на сторінках „Слова Народов“ого нічого мабуть не адіють.

Неймовірні чутки.

Польська преса (див. нпр. „Гонец Варш.“ з 28. ц. м.) займається чутками, що вперто поширюються за кордоном, про оферти Польщі під адресою Німеччини за ціну спільного польсько-малярського кордону.

Кажуть за кордоном, що Польща пропонує німецькому урядові продовження пакту про неагресію на даліших 10 і навіть 25 років. В англійській пресі („Сандей Таймс“) появилася чутка про „німецьку автостраду“ впоперек польського Поморя, яка малаб Німеччину безпосередньо зі Східними Пруссамі. Це так зване „каліне Коридорлезунг“, яке полягає на тому, що Польща відступилаб Німеччині смугу тери-

торії Поморя і погодилася би таким чином на розірвання польського коридору. Зновуж у югославській пресі поміщено в формі телеграм чутки про перехід на безподільну власність Німеччини Данціга та Мемеля, на що Польща нібито годиться за безпосереднє сусідство з Мадярщиною.

Всі ці чутки треба брати з великою обережністю, тим більше, що у Варшаві їх рішуче заперечують. І дійсно з становища польського громадянина трудно повірити, щоб аж такою дорогою ціною польський уряд згодився платити за кордони з державкою кількох мільйонів дійсних малярів.

Синод православних єрархів радить над підписанням урядового декрету?

Варшава, 26. жовтня.

Несподівано для прилюдної opinii зіхалися сьогодні до Варшави усі православні єпархіальні архієреї-ординарії, щоб взяти участь у нарадах священного синоду Православної Церкви у Польщі, що розпочався сьогодні вранці у митрополітській палаті на Празі і триватиме три дні. Виденське „Русское Слово“, одинокий пресовий орган, що повідомив про цю важку подію короткими словами варшавського телефону, передбачує, що „на засіданнях синодальної сесії розглянуть і вирішать низку актуальних питань церковного життя“.

Оцей дипломатичний вислів комунікату скривав у собі важкий для положення Православної Церкви у Польщі зміст.

З достовірних джерел довідується Ваш кореспондент, що головною точкою нарад Синоду є справа прийняття урядового проекту президентського декрету, що унормує відносини поміж Церквою та польською державою. Як нас інформують, згаданий декрет мінімально бере під увагу права православного віроісповідання,

клири і вірних. Офіційне проголошення декрету малоb відбутися у 20-тіліття незалежності Польщі.

В поінформованих колах звертають увагу, що несподіване скликання синоду попередили візити новоіменованого директора департаменту віроісповідань п. Дуїн-Борковського у архієп. польського Олександра (21. ц. м.), арх. англійського Теодозія (22. ц. м.) та архієп. волинського Олексія (24. ц. м.). (Про деякі з них появилися неофіційні пресові комунікати).

В світі цих відвідин набирають своєрідної багатомовності інформації, що їх саме дістаємо, а які говорять, що митрополит Діонісій рішуче обороняє справу заповідженого декретом президента собору, не погодившись — всупереч становищу деяких єрархів — на всі інші компроміси.

Не треба додавати, що становище митрополита беззастережно акцентує усе (за д. малими винятками) православне духовенство і вірні.

Фа-ський.

О. капелян Семашко = кандидат на правосл. єпископа.

Варшава, 26. жовтня.

Повідомляють нас з Кремля:

24. ц. м. відвідав Кремлянець директор віроісповідного департаменту міністерства освіти п. Дуїн-Борковський і зложив візиту волинському православному ординарієві о. арх. Олексієві. Після тої візиту розійшлися в тутешніх православних кругах вістки, буцімто міністерський достойник конферував з правосл. єрархом на тему висловлення його згоди щодо прийняття

декрету та номінації і рукоположення нового православного єпископа. На новопроєктовану єпископську катедру, найправдоподібніше катедру православного військового єпископа, мав би бути покликаний львівський правосл. парох і капелян о. К. Семашко, відомий з виступів проти свого митрополита.

Ці вістки викликають веденське порушення серед православних цілої Волині й Холмщини.

Фа-ський.

Президент м. Львова дає нам Україну — за Дніпром.

Президент міста Львова д-р Станіслав Островський, промовляючи 26. ц. м. як посольський кандидат на передвиборчих зборах ОЗН у, не забув також про співгромадян українців. На зборах у залі Скарба він м. і сказав:

„Справа бльоку, зєднаного спільною ідеєю великодержавної Польщі, набирає відповідної змови з уваги на українську проблему. Не можемо українців вислати, як це зробили СРСР, масами переносити українців на Сибір, зате ми схилили помігти їм здобути власну державу, але за Дніпром.“

„Тепер нараз по вибуху судетської справи звелилися на вулицях міст „походники“, гасла з домагаючим автономію тощо. Маємо досить сил, щоб протидіювати тому. Можемо українцям дати рівність громадянських прав, можемо помігти в розвитку їх культури, але українську державність можемо признати тільки за Дніпром.“

Вибірчі обіцянки президента Львова д-ра С. Островського дати українським співгромадянам рівність громадянських прав, допомогти їм у розвитку культури і навіть помігти здобути власну державу геть за Дніпром, тому, що Польща не може українців нікуди вислати — ціни. Тим більше ціни, що впади з уст президента Львова і чоловічого представника керівного в Польщі табору.

Про те, як львівський магістрат під проводом д-ра Островського реалізує рівність громадянських прав супроти українців та як допомагає розвитку української культури, постараємося подати кілька даних і цифр у найближчих днях.

При зміні адреси просимо, подавати й стару адресу.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

31 (19) жовтня 1888.

НІМЕЦЬКИЙ ЦІСАР, БІСМАРК І ПРЕСА.

Вертанувши зі свята в Гамбург повернувся німецький цісар до Фрідріхсруге. Тут на дворі дожидає його князь Бісмарк. Повитання було дуже сердечне: цісар стиснув Бісмаркові по кілька разів руки. У Гамбурзі був з цісарем гр. Мольте і гр. Герберт Бісмарк. В урочистій справі доповіді берлінського магістрату про прийняття депутації у цісаря сказав про відповідь цісаря між іншим таке: „С. Вел. не міг промовчати і про суку гадку зі своєї подорожі. Тоді як він тривав своє здоров'я і свої сили, щоб для мира і добра вітчизни і тимсамим і для столиці заключити дружній з'явзос з газети в його столиці та резиденції обговорювали прилюдно справу його родини в такий спосіб, що і приватний чоловік не дозволив би собі того. С. Вел. дізналося то не лише дуже прикро, але і викликало його гнів. Передаючим впрошує собі цісар, щоб беззастережно наводнення покінного його батька супроти його особи раз уже залишено, бо це його як сина ображає і є вельми невідповідне“.

НАША БЛАГОВОННА ПОЛТВА

вже ціла прикрита від університету аж до площі Голуховських і на другий рік скрізь зазеленіють над нею гарні плантації.

НОРМАЛЬНА ЗАЛІЗНИЧА КОМУНІКАЦІЯ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ ТА ЧЕХІЄЮ.

До 5-ох днів налаздується нормальну залізничну комунікацію між Чехією та Німеччиною. У суботу пічнетсь безпосередня комунікація між Прагою та Віднем, Берліном і Парижем.

ЧЕМБЕРЛЕН ПОІДЕ ДО РИМУ?

„Матен“ довідується з Лондону, що після погоди еспанського питання та здійснення англо-італійського договору прем. Чемберлен виїде на візиту до Риму.

ПОЛЬЩА В НАЙБЛИЖЧОМУ ЧАСІ ВИЗНАЄ ЕСПАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД?

Варшавський „Час“ довідується, що в найближчому часі Польща визнає уряд з Бургосу — покищо невідомо, в якій формі. Можна міркувати, що Польща вишле до Бургосу посла, а не — як більша частина урядів — дипломатичного агента.

ЛґРД СТЕНГОН — ПЕРШИМ ЛґРДОМ АДМИРАЛЦІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Як подають з Лондону, лґрда Стенгона заіменовано першим лґрдом адміралції на місце Дафа Купера. Нового міністра доміня ще не заіменовано.

ЕГИПЕТ КУПУЄ 9 ВОЄННИХ КОРАБЛІВ.

Египетський уряд розглянув проект закупки на 9-ох воєнних кораблів для нової египетської флотії. Замовлять їх у британських доках.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на листопад 1938 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НІМЕЧЧИНА НЕ ЗАПРОПОНУВАЛА ЛІТВІ ПАКТУ НЕАГРЕСІЇ.

У паризькій та львівській пресі появилася погословка, що Німеччина запропонувала Литві пакт неагресії під умовиною, що Литва:

- 1) вірне пакт зі СРСР,
- 2) заверне більшу частину експорту землемілодів до Німеччини,
- 3) утворить з Клайпеди вільну територію.

„Ельта“ демітує цю вістку: Литва не дістала ніяких подібних пропозицій.

ЯПОНІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ДОВОЗУ ЗЕРНОЇ ДЛЯ КИТАЮ З ФРАНЦУСЬКИХ КОЛОНІЙ

Як це заявив представник японського міністерства закордонних справ, японський амбасадор у Парижі зложив протест проти постійного довозу збіжжя для Китаю через Індокитай.

Сторінка без політики.

Символ архітектонічного мистецтва фашистівської ери.

ВЕЛИЧАВА ДЗВІНИЦЯ В МІЛЯНО.

Муссоліні доручив одному з найкращих сучасних італійських архітектів виконати проект дзвіниці для катедрі в Міляно. Цього архітекта — Віка Вігано вважають мистцем нової італійської архітектури. Проект найбільшої дзвіниці світа виконає цей архітект уже у найближчому часі, бо той проект зреалізують майбутньою уже до кінця 1942 р.

Мистець Вігано проектує будову дзвіниці біля мілянської катедрі у прегарнім готичу. Дзвіниця буде також у готичному стилі; прикрасть її, як і катедру різьбами у білім мармурі. Дзвіниця сягатиме висоти 164 м. та на її вершці вирізьблять ще статую Малонні, високу на 60 м. Відповідно до будови, вона матиме величезний фундамент. Це буде залізо-бетонний блок 14.000 кубічних метрів об'єму. При будові нежі аужають приблизно 9.000 м.³ бетону. При цій будові аужають 4.000 тон заліза та 2.500 м.³ мармуру.

Мілянська дзвіниця буде, як твердить ентузіастично фашистівська преса, символом архітектонічного мистецтва фашистівської ери. На рівні 8 і пів м. під підставою дзвіниці викрутують та вирізьблять велитенську крипту, в якій спочиватимуть ті, що своєю діяльністю причинилися до величі держави. Стіни дзвіниці прикрасть плоскорізьбами у білім мармурі та

мозаїками, що будуть змальовувати сцени з історії фашизму та етапи його розвитку. Між іншими вирізьблять там постаті, що будуть символами вічного союзу Католицької Церкви з фашистівською державою. Вирізьблять також папу Пія XI. на папському престолі. Мотиви до інших плоскорізьб візьмуть з мітології; тут будуть такі символічні постаті як боги перемоги та інші.

На висоті 80 м. умістять правдиву дзвіницю, відки дунатимуть голоси 18-и дзвонів, які виконають найбільші майстри з найкращого матеріалу.

На висоті 135 метрів вибудують велитенську тарасу, з якої можна буде оглядати одну з найкращих панорам світа. З неї буде видно ціле Міляно та край аж по сніжні шпиги Альп. На висоті 140 м. стоятиме гарно різьблений т. зв. „вітар батьківщини“. Вершок дзвіниці, під ногами Малонні, прикрасть готичними вежечками. На вершці кожної нежі стоятимуть статуї святих та великих мужів старовинних і середніх віків — Юлія Цезаря, Августа, Вергілія, Данте, Колумба, Мікель Анджеля, Леонарда да Вінчі та інших.

Кошти будови цієї найбільшої дзвіниці світа обчислюють на 60 мільонів лірів. Покриє їх частинно держава та частинно сам нарід.

Великий скарб від Греноблем.

Один торговець меблями у Греноблі знайшов у купленім ним століку з XVII ст. кілька старих рукописів. Торговець звернувся увагу спеціально на один рукопис. Той документ підписав якийсь Пер де Мішай і де Борса, а якім оба автори повідомляли своїх спадкоємців про скарб, що вони його закопали в 1794 р. на території громади Крозе.

У знайденому документі було точно подано, в якій місці лежить закопаний скарб, що на нього складалося 24.000 золотих фльоренів.

Торговець меблями виїхав до Крозе, яке має тепер 400 мешканців і повідомив мера, що 150 м. від дуба Короля, зі західної сторони, недалеко каплиці де Борса закопане золото. Дуба Короля вже давно нема. Не стало теж і каплиці де Борса. Інших точніших даних документ не подавав, а ті дані, що їх і подавав старий документ, не були зазначені на плані громади. Все таки розкопки перевели й вони не дали ніяких успіхів.

Кілька днів тому з Парижа приїхало до Крозе 3 мужики. Вони вночі почали знову розкопувати терен і знайшли скарб. Ім удалося віднайти в одній із париських бібліотек каталогний план з XVIII ст. з точно зазначеними місцями, що їх подавав старий рукопис. Незнайомі забрали золото й відїхали.

Тоді мер громади звернувся до прокураторського уряду зі скаргою на незнайомих, які згодом виявилось, успіли вже продати знайдені фльорени, за які дістали більше, як мільон франків.

Крім мера, скаргу висів ще і граф Віайє-Крозе, власник землі, на якій був закопаний скарб. Третю скаргу з домаганнями подав париський адвокат де Крозе, спадкоємець у протії лінії того, що закопав скарб у 1794 р. коли саме в цілій околиці відбувалися гострі селянські заворушення.

Коли хтось має здорові нерви.

Люди, що важко, нервово працюють не повинні займатися розв'язкою цієї справи.

Але хто має вільних десять хвилин (або й більше, бо ледви чи за 10 хв. дасть собі раду), хто хотів би провітрити свою бистроту думки, може взяти папір та олівць та може спробувати розв'язати ось таку загадку:

Петро й Микола — рідні брати. Андрій та Олена — брат і сестра. Іван і Софія — брат та сестра. Аркадій та Наташа — брат і сестра.

Відомо, що Петро оженився зі сестрою мужа Віри, Андрій — зі сестрою жінки Аркадія, Іван — зі сестрою мужа Марії, Микола — зі сестрою мужа Олени, Аркадій — зі сестрою жінки Андрія.

Відоме теж, що Софія вийшла заміж за брата мужа Наташки, Наташка — за брата жінки Петра, Олена — за брата жінки Миколи, Марія — за брата жінки Івана.

Тепер можна поспробувати розшифрувати хто з ким жонатий.

Неписьменність — велике нещастя однієї й народу. Вона зупиняє людину й наріз розвитку до вищих шаблів культурного, господарського й політичного життя. Поведім сиріва боротьбу з неписьменністю українців! Боротьбу цю найкраще вести за допомогою букваря з читанкою „ДО СОНЦЯ“, що коштує всього 50 сотників.

РЕНТГЕНИ, ДІЯТЕРМІЇ, МІКРО КО І з ручає український склад лікарських ін-

О. МАЦЯК і С-ка Доставка Українського Шпиталю 4, ул. Валова 27. — Тел. 116-60.

Найскромніший чи найскупіший мільярдер.

У незвичайно рухливій льондонській ділянці, у скромнім трикімнатнім мешканні живе один із найбагатших людей Англії — сер Джон Еллерман.

Еллерман є власником великої частини акцій корабельного товариства, що вибудувало та пустило недавно на воду пароплав-велитень „Королева Єлизавета“. Отже він є власником найбільших та найшвидших кораблів імперії. Цей мільонер, що платить до державного скарбу щодня коло мільона франків податку, живе, як не один з його нижчих урядовців та кожного дня їздить до праці метром.

Сер Джон одличився що, можнаб сказати, майже ошальдності по батькові „старому Еллерманові“, що помер уже 5 років тому. Еллерман, який міг себе справді назвати власником англійської торговельної флотії, з кожного заробленого фунта стерлінгів видавав ледви два шилінги. Решту платив він податковому урядові та складав до банку.

В іншому випадку — обяснив він — мій син Джон не зможе виплатити відповідних драчок.

Коли помер старий Еллерман, його син дістав по ньому 2 і пів мільярда франків. Майже стільки ж дістав податковий уряд.

Джон Еллерман оженився з дочкою одного багатого англійського банкира. Вона зовсім погоджується зі скромними вимогами свого мужа, які іноді доходять до чудатства. Якийсь час по шлюбі купив собі скромний мільярдер малого та практичного „Форда“. Але при купівлі він застерігся:

— Якщо бензина подорожжє, то мусітиму авто продати.

І справді, коли по місяцеві бензина подорожжєла на 2 пенси, ошальдий мільонер продав своє авто.

Еллерман ходить постійно в однім сірм убранні. Іноді візидить він у свій сільський маєток Беркшир, який остав йому по батькові. Він їздить, очевидно, постійно третьою класою та, якщо їде у довшу подорож, бере зі собою в папері перекуску, бо він тої думки, що його не стати на вибагливий харч у ресторані.

За п'ять ліх ця людина подвоїла ще майно, яке дістала у спадщині по батькові.

Живе він у такий спосіб не з крайньої скупості, ні з бажання оригінальності, але він має просто дуже скромні вимоги та гордить усюкою розкішю.

ПРОМ-БАНК

Львів, ул. Гродзіцьких 1/1.

Тел. 292-15 і 200-15.

просить Всіх своїх П. Т. Членів, щоб відібрали нові уділові листи (книжечки) з тальоном, що уповажують підіймати щорічну дивіденду.

Ньюйорська біржа автографів.

В Нью Йорку існує спеціальна біржа, на якій нотують автографи різних сучасних славних людей зовсім неначе на грошовій біржі. На підставі цін можна теж оцінювати популярність якоїнебудь саванної людини.

Найвищі ціни платять за автографи діятерів. Автограф Гіллера коштує під цю пору 100 доларів. Автограф Муссоліні — 75 дол.; Кемалі Ататюрка 60 дол. В один час за автограф Сталіна платили 200 доларів, але тепер його ціна сильно впала.

У перших роках президентури Руавельта платили за його автографи по 80 доларів. Та згодом почалася інфляція, коли на ринку кинули велику кількість автографів і тепер автографи можна дістати по 25 доларів за штуку. Коли Блюм та Іден був при владі, за їх підписи платили по 60 доларів. Тепер ціна впала до 5 доларів за штуку.

„Тверді“ устійнені ціни мають лиш підписи: Пія XI. — 50 дол. і Магатми Ганді — 30 доларів.

Нова нота мадярського уряду до Праги.

АРБІТРИ МАЮТЬ РІШАТИ ЛИШ ПРО СПІРНІ ТЕРИТОРІЇ; ПРО ЗВОРОТ ТЕРИТОРІЇ З МАДЯРСЬКОЮ БІЛЬШІСТЮ МАЮТЬ РІШАТИ ОБА УРЯДИ МІЖ СОБОЮ.

У четвер вчором мадярський посол у Празі гр. Веттштайн відіслав чеського міністра закордонних справ Хвалковського та доручив йому відповідь мадярського уряду на чехословацьку ноту з 26. п. м.

Мадярська Телеграфічна Агенція подає зміст цієї мадярської ноти:

„Королівсько-мадярський уряд болює над тим, що чехословацький уряд не відповів зовсім на мадярський проект у справі плебіситу. Це становище чесько-словацького уряду тим більше аднадувало мадярський уряд, що його домагання йшли по лінії засад монахійського порозуміння, що їх притримували досі чесько-словацький уряд у переговорах з Мадярщиною“.

МАДЯРСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ МІНХЕНСЬКИХ ПОСТАНОВ.

Чехословацький уряд у своїй ноті до мадярського уряду зазначив, що „тепер можуть іти переговори лиш про питання мадярської меншини“ у Карпатській Україні та Словаччині тому, що „перша і друга точка додаткового протоколу до монахійського порозуміння з 29. вересня 1938. р. торкається тільки питання польської та мадярської меншини“.

На те мадярська нота відповідає: „Навіть, якщо ці точки рішають тільки питання меншин німецьких, мадярських та польських, то нема сумніву, що всі постанови мінхенського порозуміння про перебудову Чехословаччини, стоять на засаді самовизначення народів. З цього недовізначно виходить, що не можна заперечити права самовизначення тим меншинам, які самі цього домагаються. Отже мадярський уряд стоїть далі на становищі плебіситу“.

ЯКІ ТЕРИТОРІЇ ПІДПАДУТЬ ПІД АРБІТРАЖ?

Чехословацький уряд у своїй ноті зазначив, що він готов прийняти арбітраж Німеччини та Італії. Це на думку мадярського уряду значить, що чехословацький уряд згорі піддається рішенням цих двох великодержав. Це очевидно, — зазначає мадярська нота — що ці арбітражі рішатимуть тільки про спірні території, а не про ті, що до них порозумілись уже оба уряди та яких звороту домагалась мадярська нота з 24. п. м. На думку мадярського уряду — у склад роземчого суду входити повинні великодержави, безпосередньо зацікавлені у цій справі та рішення повинно залежати виключно від їхньої децизії.

Чеська нота ставить пропозицію, щоб „рішення арбітрів устійнило з подробицями коли і як чеська військова та цивільна влада передасть мадярській військовій владі територію, де більшість становить мадяри“. На думку мадярського уряду це рішення може відноситися лиш до спірних територій.

БЕЗПОСЕРЕДНІ ПЕРЕГОВОРИ.

Тому мадярський уряд думає навязати безпосередні розмови між мадярськими та чеськими військовими знавцями у справі передачі територій, де мадяри творять національну більшість.

З тою метою мадярський військовий аташе у Празі порозуміється негайно з відповідними чеськими військовими чинниками.

ПОГРОЗА.

Мадярський уряд пригадує чехословацькому, що від самого початку переговорів привимував він велику вагу до того, щоб переговори у найкоротшім часі дали позитивні висліди. Тому мадярський уряд не може відповідати за наслідки, які викличе провадка переговорів.

Словаки творять власне летунство.

Команда гвардії о. Гаїки взялась організувати летунські частини. Словаки, які перейшли летунський вишкіл, завізвано згодошувалися.

СЛОВАЦЬКИЙ ЕПІСКОП У ПАПИ.

Папа прийняв на аудієнції сліпського єпископа о. Войташека, який перебуває в Римі.

На чесько-німецькому пограниччі і скасовано винятковий стан.

З Праги подають урядово: Від 25. п. м. скасовано винятковий стан у 6-ох пригранич-

них округах, у тих частинах, які після остаточного розмежування залишаться при Чехії.

Признаються до диверсії та невдачі.

Одні мадярських націонал-соціалістів „Мадярша“ виразно признається до того, що мадяри намагались викликати штучно повстання на Карпатській Україні та Словаччині. Члени мадярських рухавкових та військових організацій, клясма ділі тисячі людей, вмащували були на Закарпатті і виконали саботажні акти. Одначе

ця акція мадярських терористів тревала тільки п'ять днів: поверх сотку саботажників убили війська федерації, коло 400 попало в полон, а решта розбіглась, благаючи в українців та словаків пощади й милосердя. Тільки маленькому гурткові саботажників вдалося втекти через кордон до Мадярщини.

Японські війська перервали залізничну лінію Кантон-Ганкав.

Як подають з японських джерел, японці перервали залізничну лінію Кантон—Ганкав під Меченом (70 км. на південь від Вучану). Японці адує вперед південним берегом ріки Янтсе.

ТИЖДЕНЬ ТРИУМФУ В ЯПОНІЇ.

В п'ятницю в 18-19 годині опубліковано в Токио офіційний комунікат імперської головної канцлєри, яка повідомляє, що японські війська звільнили цілий простір Вучан, разом з містами Ганкав, Чанки і Вучан. Цей комунікат розпалює в японських журналістів юрбами вулицях прибуток усіх серен і тріумфальних окликів „Баван!“

Затра починається в Японії тиждень, присвячений перемозі; він скінчиться 3 листопада. На різних площах збирається населення та ро-

бить приготування до демонстраційного походу, в якому візьме участь м. ін. 50.000 шкільної молоді.

3. листопада імператор мабуть оголосить маніфест, у якому засуде цілі японських військових операцій; новий Китай, тісно зв'язаний з Японією та Манджурією.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРОТЕСТ У ТОКІО.

Американський державний департамент повідомив, що 6. п. м. вислав він до Токио протест проти труднощів, що їх японська влада робить американським купцям у Китаю. Америка погрожує репресіями, якщо Японія не буде манувати політикою „отвертих дверей“ у Китаю.

Дотепер ще не наслід японська відповідь.

Ощаджує обузу

Гострий виступ французького прем'єра проти комуністичної партії.

ДАЛЯДІ ОПРАВДУЄ ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ УРЯДУ.

Другий день конгресу французької радикальної партії у Марсею пройшов виключно під знаком промови прем. Даладіє. Головно велике враження викликав гострий виступ прем. Даладіє проти комуністичної партії. Даладіє закликав комуністам, що вони спершу змагали до світової війни, опісля саботували акцію французького уряду в обороні інтересів Франції. Для своєї акції користувались вони найпоганішою брехнею.

Після промови Даладіє передбачують достаточний кінець співпраці радикалів з комуністами.

ОСНОВНИМ ІНТЕРЕСОМ ФРАНЦІЇ Є ЗБЕРЕГТИ БЕЗПЕКУ.

Оправдовуючи закордонну політику французького уряду, прем. Даладіє висловив тактику уряду та заявив, що договір у Мінхені був актом здорового розуму. Цим обіклав він політико завдання міністра Бонне, що у п'ятницю підчас дискусії над закордонною політикою Франції має виступити експозе в обороні своєї політики.

Коли йде про засади, якими кермує французький уряд у своїй закордонній політиці, то основною засадою цієї політики вважають слова прем. Даладіє: „Основним інтересом Франції — є зберегти безпеку“. Між іншим Даладіє сильно підкреслює зв'язок Франції з її колоніальною імперією; у цім бачить він майбутність держави.

Прем'єр заявив, що кількість приятелів Франції побільшить новими та відновленими признаннями.

ДАЛЯДІ ПРО ФІНАНСИ.

Крім того прем. Даладіє, обговорюючи внутрішню політику уряду, заторкнув справу фінансів. У бюджеті на 1939. рік видатки дійдуть до 112 мільярдів, а податки принесуть всього 66 мільярдів франків.

МІНІСТР РІБЕНТРОП У РИМІ.

Мін. Рібентроп приїхав до Риму в четвер в год. 22.50. На двірці привітав його мін. Чіано з державними в партійними достойниками і німецький амбасадор.

В п'ятницю перед полуднем мін. Рібентроп розмовляв з Муссолінієм.

РИМСЬКІ РОЗМОВИ МІНІСТРА РІБЕНТРОПА.

Після приїзду до Риму відбув мін. Рібентроп односторонню розмову з мін. Чіаном.

В п'ятницю в 9. год. відбув мін. Рібентроп нараду з амб. Макензеном, в 10. год. поїхав до мін. Чіано та говорив з ним до полудня.

Першу розмову з Муссолінієм відбув Рібентроп мабуть в п'ятницю попудні.

ЧЕСЬКІ ТЕРОРИСТИ НА ПОГРАНИЧЧІ ЗАОЛІЗАНСЬКОГО ШЛЕСЬКА.

У польській пресі появились вістки, що чеські терористи непокоїть польське пограниччя, обстрілюючи митну сторожу та поширюють серед населення заозланського Шлеська джерелю, звернені проти польської держави. Летючки зв'язують населення до саботування польської влади, бойкотування польських шкіль і т. і.

На польсько-чеському пограниччі зрадили чеські терористи ручною гранатою польського пограничного сторожа. Польські пограничні сторожі обстрілюють чеські терористи. Минулої ночі кидали вони три ручні гранати на польський митний вояд у Штегаць.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Субота 29. жовт. год. 7.30 веч. „Остання воля“.

Неділя 30. жовт. год. 12. год. Симфонічний оркестр; год. 3.30 год. „Галуза розмарину“; год. 7.30 веч. „Остання воля“.

Театр Ріннеродностей.

Український Театр ім. І. Мотилевського.

ЛЮБОВІ:

1. Х. Шаріна.
2. Х. Зора над Почаєм.
3. Х. Нісова школа.
4. Х. І.

ВІСНОВІ:

1. Х. Маруся Богославна.
2. Х. Орфей у пеклі.
3. Х. Памірський чоловік.
4. Х. На полі армії.
5. Х. Царівна з лави.
6. Х. Нісова школа.

Український народний Театр ім. М. Лисенка.

Годові:

1. Х. Маті наймичка.
2. Х. І. етнічний Полуботок.
3. Х. Невольниця.

ЛЮБОВІ:

1. Х. Бетталіна.
 2. Х. Шона Беккаду.
 3. Х. Дай серцю волю.
- Вистава в драматичній повісті відкрито з критикою від нас невідомою.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

ТЕРЕВОВІ:

1. Х. Подвійна бухгалтерка (виступ Стефа Стадника).
2. Х. Чорноморці.
3. Х. Нгуш.
4. Х. Кішка отарного млина.
5. Х. Грива.
6. Х. Люди на краї.
7. Х. Хам.

Потім іде театр до Микитинця і Тернополь.

КІНА.

АДРИЙ: „Дорога до слави“; „Шанс кінце“.

АВІЛЬО: „Гегеша“.

АТЛАНТИК: „Босвел“ з Беті Делайс.

ВАЛТИК: „Фортисер“; „Вмашування польських військ у Закарпаття“.

ВАНДА: „Діє в ярмі“; „Весела звірка“.

ГРАЖИНА: „Пі навбійна помилка“ (Павла Веселі).

ЕРРОПА: „Марко Поло“ (Гейрі Купер).

ЕМПІР: „Царівна Олімпіа“ (Валета Делайс).

КАСІНО: „Нага правда“ (Рина Дан, Гейрі Грива).

КОПЕРНИК: „Остання бригада“.

МАРСУСЕНКА: „Друга молодість“.

МЕТРО: „Чар Богемі“.

МІРАЖ: „Роман“ на осн. Жеромського.

МУЗА: „Пані Валерська“.

ПАЛІАС: „Чарлз“ із Сесе Сакаллі.

ПАНС: „Ти, що в Гострій світній Бра“.

РАЯ: „Шалова 15-ка“ (комедія).

РІАЛЬТО: „Перли та серце“.

РОКІ: „Олімпіада“.

СВІТ: „Темніші промені“; „Цирк Огня“ (Пат і Патіон).

СТИЛЕВ: „Навс і Гавел“ і ревія.

ТОН: „Морські розбійники“; „Жовтий вірш“.

УТІХА: „Квітня Тейлор“ і ревія.

ХІМЕРА: „Пі Габалера“ (Зора Лавієр).

ФОТОПЛАСТИНОН:

(із Маріївкою).

„Ватикан“.

ФОТОПЛАСТИНОН „СВЯТОВІД“:

(із Коперника ч. 11 дім ф.н. Кайм і Сян).

„Версаль, Фонтенбльо“.

Львівське Радіо.

Субота, 29. жовтня 1938.

Ранішня дозвіл, 7.15 Музика з пл. 8.00 Азійська для міді, 8.10 Розмовна музика з пл. 8.50 Ранішня вістка, 11.00 Для міді: Симфонічний оркестр, 11.25 Муз. з пл. 11.57 Сигнал часу, 12.00 Полуднева аудіція, 14.00 Музика з пл. 14.45 Гогольський сатирик, 14.50 Вістка, 14.55 Промова промови Лівово д-ра Островського, 20.00 Сиг. вістка, 20.05 Закінчення аудіції, 21.10—21.55 Англі. музика з пл. (Варшава II).

Користайте

Перфумерія С. ФЕДЕР

ТЕПЕР ЛЬВІВ

СИХТУСЬКА 2.

з небувало дешевої ціною

50 кроків від правого боку Львівська.

Позір! Бідні українські шоферські курси інж. Ярослава Білинського

Проводитиме українськими фаховими силами, поручаючи всім, що хочуть здобути всебічне знання в ділянці моторизації та залучити собі певний прожиток.

ІНФОРМАЦІЯ І ВПИСИ ЩОДНЯ. ЛЬВІВ, ВУЛ. СИНХТУСЬКА 43. Тел. 236-32.

дарський вістка, 14.50 Вістка, 14.55 Промова на завтра, 15.00 Театр Улан для дітей: „Пілір кружало коло хатини“ на осн. китайської легенди, 15.30 Орк. муз., 16.00 Полудневий дозвіл, 16.05 Гогольський сатирик, 16.10 Літературна хроніка, 16.30 Спів. респіталь Е. Бендера у супр. фортеп., 16.50 „Сорок рублів на місяць“ фрагм. із книжки Е. Кріє „Марія Кріє“, 17.15 Концерт: орк., спів, 18.00 Вісн. вістка з міста та провінції, 18.05 Спортсмена гутірка, 18.15 Гутірка зі саузами, 18.30 Гутірка. На сторожі КОП, „Фабрика чудес“ гутірка для молоді, 19.15 День опадливості; Промова, Пісня, 19.30 Ревія, фільм, оперетки, розр. концерт, у анс. орк., спів, 20.35 Веч. дозвіл, метеорологічні вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Співочий респіталь Морес-део Копер, 21.25 Легка музика з пл., 21.55 Година несподіванок; Конкурсова ауд., 22.55 Інформаційна аудіція, 23.05 Закінчення аудіції, 23.10—23.55 Від соли до світлому, пл. (Варшава II).

Неділя, 30. жовтня 1938.

7.20 Орк., 8.00 Ранішня дозвіл, 8.15 Для селя: Х. Гаєтка, Огляд ринків, Салон. орк., 8.45 Поранок хайборос, По-адоравлення, „Зимовий прелюдія наші“ гр. пл., 9.15 Музика з пл., 9.35 Відомості пам'ятинка Кордського в Івано-Франківській (Полонішчина); Репортаж богослужіння, 11.00 Промова відкриття, Квітковського, 12.15 Сімф. поранок, 12.15 Орк. місто відбудовано з пожеги, 12.30 Орк., сопран, тенор, 14.15 Промова мін. Капелішнього на наук. з'їзді в Кривий у Кривий, 14.40 Трохи пісні, трохи слів, 15.00 Оподністі до селя деревни, слово-муз. ауд., хор, орк., 15.25 Золота книга громад, 16.30 Розр. концерт, орк., мецесор, тенор; у перерві волю год. 17.00 Хваліна Юра студія, 17.50 Театр Улан: „Галуза розмарину“, 19.30 Програма на завтра, 19.35 Фрагм. із спорт. майстеру „Погоди“ та змагань „Смігін — Погоди“, 20.10 Спортсмена вістка, 20.15 Збірні спортсмена вістка, політ. огляд, веч. дозвіл, анж. тажеження, наші програма, 21.20 Календарський, розр. концерт, тріо, сопран, два фортеп., арфа, 22.00 „Вулиця музика плама“ Весела Сиріна, 22.40 Легка музика, 23.05 Закінчення аудіції, 23.10—23.55 Танцюва музика з пл. (Варшава II).

Понеділок, 31. жовтня 1938.

7.00 Ранішня дозвіл, 7.15 Музика з пл., 8.00 Танцюва музика з пл., 8.50 Ранішня вістка, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Полуднева аудіція, 13.00 Гутірка для міді і ремісників; Огляд колоніаль-ного муніцип. Веретат ремісників, 14.00 Концерт балани, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Вістка, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Не все школа була весела, ауд. для молоді, 15.30 Салон. орк., 16.00 Полудневий дозвіл, 16.05 Господарські вістки, 16.15 Вісн. вістка, 16.30 Варшавські академіки в першій обсервії Львова, 16.40 Орк., 17.25 Країна тому 20 літ, 17.35 Фортеп., 18.00 Вісн. вістка з міста та провінції, 18.05 Академія весельчаків, літер. фрагм., 18.20 Актуальність, 18.30 Червоноліт. волю на віпні, анж. репортаж із фізичних та танцюв. варієтетів, 19.00 Легка музика з пл., 19.30 З піснями і танц. по Малові, муз. сутія у анс. орк., 20.00 Раю то мало, муз. сюїти із жовтня, 20.35 Веч. дозвіл, метеорологічні вістки, спорт, програма, 21.00 Сімф. концерт, 21.40 Літер. новина, 22.00 Спортсмена вістка, 22.05 Загурський —

львівський сатирик, 22.20 Промова промови Лівово д-ра Островського, 23.00 Сиг. вістка, 23.05 Закінчення аудіції, 23.10—23.55 Англі. музика з пл. (Варшава II).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 29. жовтня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Осінні пісні та поезія, 18.00 Сесетет, 20.10, 21.00 Веселі муз. атеп, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, танки, 21.00 Опереткові мелодії, БУДАПЕШТ 12.05 Орк., 17.30 Циг. музика, 19.45, 20.00 Опереткові мелодії, 21.10, 22.00 Розр. концерт, 23.10 Веселі мелодії, 18.00 Музика та пісні для народу і молоді, 18.30, 19.00 Італійські нар. мелодії, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.35, 21.00 Вісн. вістка, МІЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Гурадо“ оп. Пучіні, РАДІО ПАРИ 18.00 Для дітей, 18.30 Муз. ауд. для наймолодших, 21.15 „Пісні без слів“ Меадельсона, фортеп., 21.30, 22.00 Театр Улан „Корольський лист“ ком. Рабіндраната Тагора, РІМ 19.30, 20.30 Розр. музика, 21.00 Одностайка, 21.40, 22.00 Аріго Серато, скрипка, фортепіано, СОФІЯ 17.00 Камер. музика, 19.30 Спів, 20.00, 21.00 Фортеп.

Неділя, 30. жовтня 1938.

БЕРЛІН 12.00 Орк., веселий квартет штур, 16.00 Веселе полудня, 19.20 Легка музика, 20.10, 21.00 „Кліва“ оп. Досталя, БІЛГОРОД 20.00 Нар. музика, БУДАПЕШТ 12.30 15.45 21.20 Оп. орк., 17.00 Пісні у анс. хору, 18.10 Циг. музика, 19.10 Словацький і український концерт, 19.25 Спів. респіталь, ВІДЕНЬ 14.30 15.00 Сімф. квартет на тему шведської нар. пісні, 15.40 19.00 Популярний концерт, 20.00 Вісн. вістка, 20.10 21.00 „Фанот“ у музич. концерт із Паріа, 22.30 Легка і танк. музика, ДОБТИ-ЛІАНДЕНДЕР 15.00 Улюблені мелодії Верді, хор, сол., РЕЛЬН 20.10 21.00 „Маддам Батерфлі“ оп. Пучіні, ЛІЛЬ 21.30 22.00 „Подорож до Китаю“ оп. Баляно, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 19.30 20.00 21.00 Сімф. концерт, 22.35 23.00 „Хроніка славних подій“ концерт вісн. орк., МІЯНО 17.15 18.00 Орк. концерт, 20.30 Розр. музика, 21.00 Вісн. орк., 22.00 Муз. веселка, РАДІО ПАРИ 18.15 19.00 Сімф. концерт, 21.00 Співача, 21.15 Пісні, 21.30 22.00 Розр. Сімф. концерт, РІМ 17.15 18.00 Розр. музика, 21.00 22.00 „Три грації“ оп. Лягара, СОФІЯ 19.00 Популярна музика, 20.00 Спів. респіталь Зора Дімітрової, ФРАНКФУРТ 20.10 21.00 22.00 „Кармен“ оп. Бізета.

Понеділок, 31. жовтня 1938.

БЕРЛІН 10.00 Дітські пісні, 17.00 Пісні, 17.15 Фортеп., 18.00 Весела муз. ауд., 19.45 Веч. ревія, БІЛГОРОД 20.00 21.00 22.00 Танком у театру, БУДАПЕШТ 13.30 Вісн. орк., 18.35 Діт. арфі, 19.10 Словацький і український концерт, 19.25 20.00 Мадридські нар. пісні у супр. інст. орк., 21.45 22.00 Тріо, 23.10 Циг. музика, ВІДЕНЬ 15.30 „Нічний“ оп. Д. Альбера, фрагм., 17.30 Пісні, 18.00 Весела ауд. з муз. пл., 18.45 Весела аудіція, 19.00 Музика для молоді, 19.45 Актуальність, 20.00 Вісн. вістка, 20.10 21.00 Альбум Вісн. Буша, ас. ауд., 22.30 Розр. музика, ДАЛТІЛІАНДЕНДЕР 18.25 Сучасні пісні, 20.10 Квартет, 21.00 З усього світа, репортаж, 22.30 Концерт, фортеп., ЛІЛЬ-ПІГ 20.15, 21.00 (після акомпанювання) 22.00 „Леонардіна“ оп. Верді, МІЯНО 17.15 Танк. музика, 17.45 Респіталь, 19.30

20.30 Розр. концерт, 21.00 22.00 „Венера“ ком. А. Проте, після танк. музика, РАДІО ПАРИ 17.15 Фортеп., 18.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Оберон“ оп. Вебера, РІМ 18.05 Італійські пісні, СОФІЯ 18.30 Популярна музика, 19.15 Спів, 19.45 20.00 21.00 Веселісний концерт

БІРЖА

Львів, 28. жовтня 1938.

ГРОШІ

Купко-продажі: Бельгія белг. 90.22—99.75, Долари америка 5.3100—5.2830, Долари канад. 1.2630—1.2400, Фльорени год. 290.02—288.33, Франки фр. 15.21—14.14, Франки шв. 121.15—120.35, Фунти англ. 25.41—25.22, Гульдени дан. 19.25—99.75, Корони чеські 19.75—19.40, Корони дух. 113.45—112.60, Корони норв. 157.55—126.60, Корони шв. 13.84—129.83, Ліри італ. 19.40—18.00, Марки фінлянд. 11.22—11.40, Марки нім. срібні 95.00—89.00, Тель Лива 21.20—21.20

Папери.

1. 1 м. проц. мунт. 67.20—65.68 з пл. 1 см. 81.00 серія 1934, 2 см. 81.00 серія 1934, 3. конв. 67.20, 4. пр. дох. мунт. 4. консолід. 65.23—65.13

Львів.

Банк Польський 125.00 Цукор 31.50 Вугіль 15.75—31.50, Лінійні 38.75—38.9 Островський 64.20, Старостів 43.57, Гендесія азербайджанська.

ЦІНИ „МАСЛОСЛОЖУ“

Львів, для 28. жовтня 1938.

1 кг. масла десерт. бланк без оп. 2.35 год. 1 кг. масла бичков. ауд. в опак. 2.90 год. 1 кг. дес. сир. ауд. в оп. для зачет 2.90, молок о 1.5—1.6 сот. 1 кг. сир. 1.40 год. Гендесія на масло азербайджанське на мого ко та х іля сиріани.

КУП. О — ПРОДАЖ

ГОЛОСНИК детекторний 3.50, ЛІНІЯ двоуполумінна 6—, ЖАРІВНИ до 25 ват 70 сот., ліхтарик, батерія „Діалект“ найдементіше ЦЕНТРАЛІЯ ЖАРІВНИКів, Ринок 21. 2195 10

ЗАЛІЗНІ пам'яткові печі тримапальні, красні і закордонні Раштінгер, Львів 37 2080 6-7

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЄ місце господарні вдова, що довгими роками вела самостійно господарство відна сиротинця. Зголошення під „Невибаглима“ до Адм. „Діло“.

РІЖНІ

СИТНА до шудериток, розквітлі, заправляє презентацію Центральна Драматична, Львів, Львівська 43, напроти Велико-го Театру. 2158 3-3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Б. асент. Від. пол.-гін. Держ. Заг. Шпиталю

Д-р Фридерик Шнек

гінеколог і поліпін

перепроводився і ординує тепер

Львів, ул. КОПЕРНИКА 19. І. П.

2256 Тел. 208-12. 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

Н. Гехт

Львів

Городицька 57

тл. 233-31

Фабричний склад інструментів дутих, смичкових, струнних, джазбендових, саксофонів, акордів (гармоній) фортепіано, патефонів, українських плит і ревія.

2181 Ціни фабричні. 1-3

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 2 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти

1 м. одношпальтовий або його місце в руб.

різні оголошення год. 0.30

1 м. одношпальтовий в тексті і новинах год. 0.80

1 м. одношпальтовий на першій сторінці год. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кориснознавчі по год. 0.15

зупин, продаж, винами і т. п. год. 0.10

шукачі праці год. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 год. 4.00—

Остання сторінка 1/2 год. 2.50—

Остання сторінка 1/4 год. 1.50—

Остання сторінка 1/8 год. 1.00—

За редакцію відповідає Олександр Костик

Видав Видавничий Спілка „Діло“

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.